

Ukládání kulturních vrstev půdy na deponie

Zpravidla půjde o okrajové, rovinné až mírně svažité plochy, kde nedochází k přítoku a shromažďování povrchových vod. Deponie nelze rovněž zakládat do zamokřeného terénu, kde zakládka a odběr zemin jsou ztíženy a dochází k jejich znehodnocování.

Deponie kulturních vrstev půdy jsou zakládány v případech, kdy tyto zeminy budou využity k rekultivačním účelům.

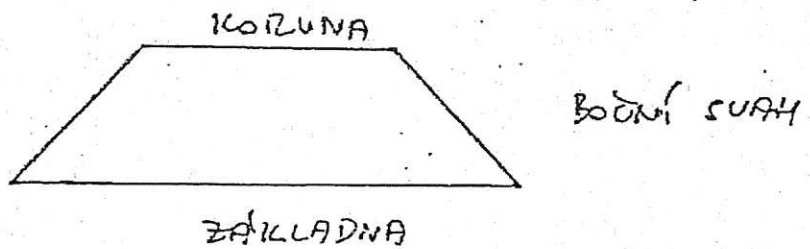
Výsledky výzkumů a analýz stavů kulturních vrstev půdy na deponiích v zásadě ukazují, že ani při víceletém skladování nedochází k podstatným degradačním změnám kulturních vrstev půdy, jestliže byly deponie řádně zuloženy a ošetřovány.

Současné je nutno ve všech případech zvažovat případnou možnost omezení dlouhodobého skladování kulturních vrstev půdy zejména v případech, jestliže je reálné využít bezprostředně tyto zeminy k rekultivaci jiných pozemků a použít výhledově dalších zdrojů kulturních vrstev půdy k rekultivaci ploch, pro které byly určeny uvažované deponie.

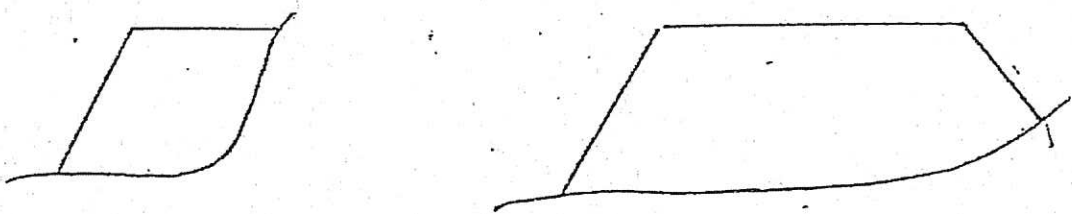
Tvarování deponií

Jednou ze základních podmínek hospodaření se skrývkami kulturních vrstev půdy je správné tvarování deponií, aby byly odstraněny, případně minimalizovány negativní vlivy, kterými jsou skrývky těchto kvalitních zemin na ukládkách deponií vystaveny. Jde především o vodní či větrnou erozi (odplavení či odvátí nejjemnějších půdních částic), znehodnocování skrývek mechanizačními prostředky rozježděním, smísením s ostatními podorníčními zeminami, příp. jinými výkopky včetně zamezení zci-zování těchto zemin.

Na základě dosud získaných poznatků a zkušeností je nutné, aby deponie na rovném volném pozemku v přírodním terénu byla upravena do tvaru lichoběžníku.

Na svažitém či členitém terénu je třeba tento základní tvar deponie vhodně modifikovat s přihlédnutím k specifickým terénním poměrům.
Např.

Z hlediska stability a možných ztrát vlivem rozplavování je třeba zakládat deponie na pozemcích rovinných o maximální svažitosti do 8°.

Vodorovná plocha koruny deponie je základním předpokladem pro řádné ošetřování deponie ozeleněním.

Výška vrstvení kulturních zemin na deponiích by neměla být menší než 2 m. Výška zakládané deponie bude závislá na způsobu ukládky a druhu použitých mechanizačních prostředků při vrstvení. Často rozhodujícím ukazatelem bude také rozměr určených ploch pro uložení

kulturních vrstev půdy, t. j. plocha dočasně odňatá ze zemědělského půdního fondu, příp. nezemědělské plochy.

Boční svahy deponie je třeba zpravidla upravit do sklonu 1:1,5 až 1:2; výjimečně 1:2,5 až 1:3.

Při volbě bočních stabilizačních svahů je třeba přihlídnout k půdnímu druhu a typu skrývkových zemin. Homogenní, rozplavitelné zeminy — humozní písky, spraše apod. je třeba tvarovat do menších sklonů (1:2 — max. 2,5 až 3). Materiály heterogenní — těžší zeminy, hlinité až jílovité, příp. kamenité nebo hrubé písky apod. je možno tvarovat do sklonu 1:1,5 až 1:2. Tyto materiály je třeba deponovat odděleně.

U velkých dlouhodobých deponií v oblastech uhelných revírů apod., kde se budou deponie zemědělsky obhospodařovat, je nutno boční svahy deponie zakládat ve sklonu 1:6 až 1:7, t. j. 8 až 12°, aby bylo umožněno jejich mechanizační obdělávání.

Šířka deponie — je odvislá od vlastní plochy (výměry pozemků) určené k dočasnému uložení kulturních vrstev půdy a druhu mechanizačních prostředků použitých k ukládce skrývek. Pro otočení lehkých a středně těžkých mechanizačních prostředků postačí šířky koruny deponie 12 m. Užší deponie v koruně je nutno obdělávat (případně ošetřovat) v přísměru při použití nájezdových bočních svahů (otáčky mimo deponie).

Délka deponie — je odvislá od plochy určené k dočasnému uložení skrývek, celkové kubatury skrývek, volby výšky deponie a technologie zakládání deponie.

3. Ošetřování deponií kulturních vrstev půdy

Podmínkou zabezpečení kvality deponovaných kulturních vrstev půdy je vedle správné lokalizace a tvaru de-

ponie též řádné ošetřování po dobu ukládky. Nejvhodnějším způsobem je ochrana před povětrnostními vlivy a zaplevelením, zajišťovaná ozeleněním bočních svahů i koruny deponie, a to zpravidla zatravněním nebo pestováním víceletých pícnin i dalších zemědělských kultur.

Krátkodobě deponie (doba ukládky 1 až 3 roky) — nemusí být zemědělsky obhospodařovány. V tom případě je však nutno je ozelenit za účelem ochrany před povětrnostními vlivy a zaplevelením. Zpravidla půjde o zatravnění povrchu deponie vhodnou travní směsí. Nájezdov-

vě svahy a korunu deponie bude možno ošetřit mecha-
nizačními prostředky.

Ošetřování bočních svahů vzhledem k nedostatku vhod-
ných mechanizačních prostředků bude nutno řešit indi-
viduálně s ohledem na dané možnosti [hydroseiv, ruční
práce, apod.].

Porost travin na svazích deponie chrání kulturní
vrstvy půdy před vodní a větrnou erozí.

Na bočních svazích deponie se uplatní směs nízkých
trsnatých a výběžkatých trav, vytvářející hustě uzavřený
a intenzivně prokořeněný, dobře s půdou spojený drn,
který chrání povrch deponie jak proti erozi, tak i proti
rozvoji plevelných druhů rostlin. Důležitá je doba osetí
a dobré vláhové poměry [jaro—podzím]. V podstatě jde
o „technickou“ travní směs extenzivního zaměření, vy-
hovující požadavkům minimálních nároků na ošetření.

Vhodné traviny z trsnatých trav jsou — jilek vytrvalý,
kostřava luční, lipnice hajní, z výběžkatých trav pak
kostřava červená, lipnice luční. Traviny se příznivě pro-
jevují převážně působením ve svrchní části půdního pro-
filu, ve kterém se do hloubky 20 cm rozprostírá 65—90 %
veškeré kořenové hmoty.

Vhodným komponentem do travní směsi jsou jeteloviny.
Pro danou potřebu zejména jetel plazivý (bílý), případ-
ně štírovník růžkatý, které mají ve směskách s travami
vzhledem k značné variabilitě široké uplatnění. Z jara
obrustávají velmi rychle a patří mezi jeteloviny, které se
vyznačují produktivností po celou vegetační dobu.

Rámcově lze doporučit pro osetí stabilizačních svahů
deponií toto složení jetelotravní směsi:

kostřava červená	20 %
kostřava luční	15 %
lipnice luční	15 %
jilek anglický	20 %
jetel plazivý	30 %

Dlouhodobé deponie (doba ukládky nad tři roky) —
je třeba zásadně zemědělsky obhospodařovat. Volba způ-
sobu zemědělského využívání bude ovlivněna zejména
plošnou velikostí deponie, danými přírodními podmínka-
mi apod.

Výběr vhodných plodin (osevní postup) je s přihléd-
nutím k lokalitaci deponie prakticky bez omezení. Účel-
ná však bude minimalizace agrotechniky a ošetřování
[vodní režim]. Pokud budou podélné boční svahy deponie
upraveny do stabilizačních svahů (1:1,5 až 1:2), pla-
ní jejich nutné zpevnění zatravněním jako u deponií krát-
kodobých. Nejběžnější způsob využití koruny deponie
[dlouhodobé] je její osetí jetelovinou. Tyto pícniny, za-
jména vojtěška, přispívají svým hlubokým kořením k pro-
vzdušení a udržení biologické aktivity mocné vrstvy de-
ponie. Využitím koruny deponie v prvních letech pro
pěstování jetelovin se vhodně překlene doba potřebná
k hrubému usazení navrstvených skrývek deponie [tj.
doba do 4—5 let].